

Mn. Antoni Bassolas i Lligadas

"A la matinada del dia 15 d'agost de 2015, va morir Mn. Antoni Bassolas i Lligadas a l'Hospital de Granollers a l'edat de 85 anys.

Mn. Bassolas havia nascut a Viladecans, el 29 de juny de 1930. Ingressà en el Seminari Menor de Barcelona i rebé l'ordenació sacerdotal el 5 de desembre de 1954, a la Catedral de Barcelona.

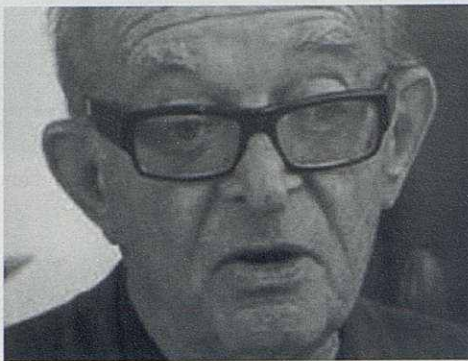
Va ser destinat com a vicari, l'any 1955, a la parròquia de Sant Julià d'Alta de Sabadell, l'any 1956 a la parròquia de Sant Vicenç, també a Sabadell, i l'any 1957 a la parròquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú i al mateix temps ecònom de Olivella i Jafrà.

L'any 1962 va ser enviat com a regent a la parròquia de Sant Feliu de Canovelles. L'any 1968 formà part de l'equip de preveres que s'encarregaren de les parròquies de Sant Genís de l'Ametlla del Vallès, Sant Pere i Sant Pau de Bigues i Santa Maria de Llerona i l'any 1973 fou nomenat ecònom de Sant Genís de l'Ametlla del Vallès. El 1996 va ser nomenat capellà del Santuari de Puiggraciós (i substituït a la parròquia per Mn. Valentí), el 1999 fou adscrit amb facultats de vicari a Sant Esteve de La Garriga.

L'any 2001 va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues. Amb la creació de la diòcesi de Terrassa el 15 de juny de 2004 hi quedà incardinat.

La celebració exequial va ser presidida per Mons. Josep Àngel Saiz i Meneses, Bisbe de Terrassa, a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues, el diumenge dia 16 d'agost a ¼ d'1 del migdia. Descansi en pau".

Fins aquí, amb algun retoc, la nota necrològica

rebuda de bisbat. A qui ha estimat Mn. Ton, li agrada llegir-la, però evitant qualsevol mena de judici –que ell no jutjava a ningú i només tenia bones paraules per a tothom-- el que n'ha de quedar de debò no és aquest perfil social i extern sinó tot el bé que cadacun de nosaltres n'ha rebut i que ha de saber guardar en el seu cor. Ha estat generós envers Jesucrist a qui ha lliurat la seva vida sencera. Ha estat humil i senzill sense cap afany de lluïment ni de reconeixement ni d'ascens. Ha viscut pobrament i més pobrament ha mort. Tant és així que de tots els testimonis que aquests dies he rebut sobre ell, aquells que m'han arribat al cor han sigut els d'aquelles persones que estaven sincerament dolgudes perquè la precipitació de la celebració exequial no els havia permès participar-hi. I el testimoni que considero definitiu és el d'aquell que visiblement trasbalsat va dir de Mn. Ton: "Pobret!

Pobret! Pobret!". I segurament que en aquell moment qui ho deia no pensava en les paraules de Jesús en començar el Sermó de la Muntanya, el pasatge més expressiu de tot el seu ensenyament:

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

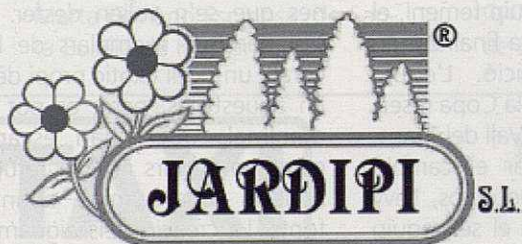
- Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel! (Mateu 5,1-3).

O si ho voleu més curt i clar:

Llavors alçà els ulls cap als seus deixebles i digué:

- Feliços els pobres: és vostre el Regne de Déu! (Lc 6, 20).

Pere, mossèn

C/. Font de Sant Cristòfol, s/n.
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
www.jardipi.com

Tel. 93 844 65 56
Fax: 93 844 66 95
jardipi@jardipi.com